

APR 20 1984

Квартал 1/2 1984

СКАНДИНАВСЬКІ ВІСТІ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОРГАН
УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

SKANDYNAVSKI VISTI

INFORMATIONSTIDSKRIFT FÖR
FÖRENINGEN UKRAINSKA SÄLLSKAPET

FÖRENINGEN UKRAINSKA SÄLLSKAPET

BOX 32

СТОКГОЛЬМ

101 20

STOCKHOLM

diasporiana.org.ua

Сå här målar vi våra påskägг i Ukrainsk-svenska föreningen, säger ordförande Gregorij Budjak och visar upp resultatet av vinterns cirkelarbeta inom Örebroföreningen, som omfattat just äggmålning. (Foto: Anders Erkman)

Ukrainare lärde sig att måla påskäggen

Den ukrainska påsken inträffar först den 8 maj. Det avslöjar Grigorij Budjak, ordförande i Ukrainsk-svenska föreningen i Örebro. En förenings som i vinter satsat på studiecirkel i äggmålning, enligt traditioner från Ukraina.

Föreningen har funnits i Örebro sedan fem år. I två år har man haft egen lokal vid Norra Lillåstrand, före detta godtemplargården.

Studiearbetets ledare har varit Ivan Gumenjuk och cirkeln har arbetat inom studieförbundet Vuxenskolan. Även svenska deltagare har varit med i cirkeln.

Två påsker

Flera av våra medlemmar firar båda påskhelgerna, eftersom vi har ingifta svenskar, säger Grigorij Budjak. Det ukrainska påskfirandet skiljer sig annars en del från det svenska.

Gudstjänsten hålls enligt grekisk-ortodox kyrkotradition. Ägg är en betydelsefull rätt till påskfirandet i Ukraina, men också fisk. Däremot inte höns och kyckling.

Inom Ukrainsk-svenska föreningen sysslar man också med musik, sång, språk, litteratur och idrott samt studerar tidningar från Ukraina, som man får genom biblioteket.

Omfattande målning

Äggmålningen är ett omfattande arbete och man hinner sällan med att måla mer än ett ägg per kväll. Det sker enligt batikmålningens principen, där man växar ytan och med olika bad tar fram varje färg för sig. Många mönster är rena fantasiföremålen men de flesta kommer efter traditionella förebilder som finns i speciella böcker. Dessa ägg blir sällan uppåtna utan används som prydnad, eller också vid de ägglekar som man också håller sig med enligt gamla traditioner.

НАШІ ПИСАНКИ в Г'ВЕНЦІЇ.

Кілька років за чергою, на Великодні Свята, шведське телебачення, висвітлює канадійський фільм про українські писанки. Це вже тут стало Великоднім звичаєм. І це викликало зацікавлення шведів до писання писанок. Щорічно відбуваються вечірні навчання "писанкарства". Кілька разів телебачення знайомило глядачів з нашими Великодніми звичаями. Там пані І. Кушук, з Мальме, та Григор Будяк, з Оребру, показували "техніку" писання писанок.

Шведська преса також пише - принагідно, про наші писанки та наші Великодні звичаї. А минулого року - "СКАНСЕН" улаштував велику виставку "Великодних яєць". А Л. Е. - там була лише о л н а українська писанка - дуже гарна, праці однієї молодої шведки яка опанувала знання писати писанки нашим звичаєм у... КАНАДІ. Решта - виставлених Великодних яєць, це були мальовані яйця - шведами. Була там також - дещо, праця й наших, південних та західних, етнічних "сусідів".

Світлина:

(минулорічна) - Г. Будяк з писанками. Праця наших земляків в Оребру-учнів І. Гуменюка.

-ра. Фе.

С К А Н Д И Н А В С Ь К І   В І С Т І

РІК XXX. Видає і редагує Управа Української Громади в Швеції.
Громадський інформаційний кварталник. Квартал 1/2 1984 р.

З СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТА ШЛЕМО
НАШІ НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ НА
ПОНЕВОЛЕНІЙ БАТЬКІВЩИНІ, НА ЗАСЛАННЯХ, В ТЮРМАХ, КОНЦТАБОРАХ
МОСКОВСЬКОЇ ІМПЕРІЇ. ШЛЕМО НАШІ ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ІЄРАРХАМ НАШИХ
ОБОХ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ І ВСЬОМУ ДУХОВЕНСТВУ. ВІТАЄМО НАШИХ
ДРУЗІВ, ЧЛЕНІВ ОУН ТА УПА. ВІТАЄМО СУСПІЛЬНО- ГРОМАДСЬКІ УСТАНОВИ
ТА ОРГАНІЗАЦІЇ, ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ, ВІЛЬНУ УКРАЇНСЬКУ ПРЕСУ, НАУКОВІ
УСТАНОВИ, ТА ВСІХ УКРАЇНЦІВ В ДІЯСПОРІ, ЯК РІВНОЖ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОЇ
ГРОМАДИ В СКАНДИНАВСЬКИХ КРАЇНАХ.

Х Р И С Т О С   В О С К Р Е С

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В ШВЕЦІЇ м. СТОКГОЛЬМ

ДУМКИ ПІД ВЕЛИКДЕНЬ

... ще світ світу не було
у нас Великодня такого...

І. Франко

Так ось і знова надходить Великдень. Від часів лихоліття 2-гої
Світової Війни пройшло вже чотири десятки років. Нашу рідну
землю топчуть московські окупанти, зневажають, переслідують
і винищують все що наше. Ще ніколи не мала московська імперія
таких гльобальних розмірів як тепер, тобто від Сахаліну аж по
Лабу. Але чейже неможливо надувати мяч за багато, бо лопне.
Так ось і наближається невідмінно кінець найбільшої імперії
світу. Звичайно буває, що вмираючий все показує свою силу
якраз перед кінцем свого життя. Така доля жде й Москву.
Земляче на чужині! Розкажуй й викривай правду про твій рідний
Край. Тим допоможеш, щоб прискорити визволення нашого понево-
леного народу. Буде і в нас ВЕЛИКДЕНЬ ! БУДЕ ПРАЗНИК І В НАШОМУ
СЕЛІ І В НАШІЙ ЦЕРКВІ І НА НАШІЙ ЗЕМЛІ !!!

170-РІЧЧЯ УРОДИН ПРОРОКА УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ - ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

1814 - 1984

" Учітеся, брати мої!
Думайте, читайте,
І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь.
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає.... "

Кожна нація має славних людей, про яких згадується з покоління в покоління. Ці люди були великими своїми ділами для своїх народів, або для більшості людства. Згадаймо і ми, проживаючі у цій вільній скандинавській країні Швеції, що місяць березень, це місяць пошани Пробудителя України - Тараса Григоровича Шевченка, який народився 9-го березня 1814 року, а помер 10-го березня 1861 року, проживши всього 47 літ. На протязі свого короткого життя, він був 24 роки кріпаком, 10 років на засланні, три і пів року під наглядом московської поліції, та тільки 9 років, як на московські обставини, ніби-то вільною людиною.

У 170-ту річницю уродин Тараса Шевченка, весь український нарід з побожністю схиляє голову перед невмирущим духом великого Пророка і борця за волю України. Такої глибокої пошани до своїх великих людей немає майже ніякий народ у Світі, тому, що Тарас Шевченко жив і карався за збереження українського народу, за відродження його державницької духовости, за повновартісну його майбутність - національну волю.

Перенівши на власному життю панщину - кріпатство, Тарас Шевченко розумів, що все зло на Україні є заподіяне "... чужими властями...", "... лукавими сусідами...", і "... рідними зрадниками...", що "... помагали москалеві господарювати..." на рідній українській землі та "... з матері останню, полатану свитину здирати... оці виродки прокляті...". Тих українських зрадників Шевченко ненавидів цілим серцем своїм, всією душею своєю і всім помисленням своїм.

Україну, яку ненавидів, була Україна розбійників, первертнів, зрадників. А Україна, яку любив, була Україна

героїв, які мали силу розкувати кайдани, які не боялися й пекла, бо вогонь запеклих не пече. Тих, що кували кайдани - проклинав, тих, що несли їх покійрно - жалів, а тих, що розривали - до серця пригортав.

Шевченко у своїх творах перестерігає нас, щоб ніколи не об'єднувалися з нашими ворогами, "...спекулянтами й шахраями...". Відповідайте їм словами Шевченка:- "...не вам, доносчики й фарисеї за правду святую статъ...", "...бо, за цю Правду треба стати об'єднавшись з людьми однакового духа...". "...Не скорше стане вільна, нова Україна, аж потече сторіками у синєе море кров ворожа...", іншого шляху до визволення Нації нема.

Як в літературному, так й національному світогляді Шевченка яскраво промінє глибока віра не тільки в національну, духову силу, але також і непохитна віра в Бога, що "... дасть душі убогій силу молитись Правді на землі...", не гнути коліна перед ворогом. Шевченкова віра, якою надихав мільйони українців, дала їм змогу за таку Правду встати і за цю Правду своє дороге життя віддати в пам'ятні роки 1917 - 20 і, також в 1940-вих - 50-тих роках.

Пишучи свою поему "КАВКАЗ", Шевченко глибоко вірив, що українська Нація повинна перемогти в своїй боротьбі за волю, бо хто справедливо бореться, той завжди перемагає... і закликав:

" Борітеся - поборете,
Вам Бог помагає.
За вас сила, за вас воля
І правда святая...."....

Шевченко уважав усяку злуку з Московщиною за найбільше нещастя для України, занепадом для українського народу. В творчості Шевченка не знайдемо ніде якихнебудь федераційних чи союзних міркувань. Він категорично відкидав усяке "... спільне отчєство..." й визнавав тільки повну національну, державну незалежність, суверенітет Нації на прадідівській землі України, бо "... в своїй хаті, своя правда й сила й воля...". Хай ці слова Шевченка промовлять до сумління тих українців, які і під цю перу не співпрацюють з москалями - білими, чи червоними - бо вони однакові вороги України.

Шевченкова безмежна любов до рідної батьківщини України й незмірне бажання бачити її вільною є головним мотивом його

життя й творчості:

"...Я так її, я так люблю
Моя Україну вбогу,
За неї душу погублю...
....."

Все життя Він жив з " д у м о ю " про Україну. В далеких степах Азії, у вигнанні пише вірші про свою безмежну любов до неї. В останню хвилину на Його устах ім'я України. Вмираючи, просить поховати себе біля улюбленої матері - ріки рідної України, на високому березі Дніпра, який видко далеко зі всіх сторін рідної Землі.

170-ту річницю великого Кобзаря і Пророка України вшануємо урочисто лиш тоді, коли всі-разом наповнемо наші серця такою гарячою любов'ю до рідного Краю, до рідної України, яку виявив у своїх творах і передав нам у спадщину цей непереможний борець, наш духовий Геній і Пророк - Тарас Григорович Шевченко. Прямуймо непохитно за дороговказом Його Заповіта до остаточної мети - вільної України!

С. Ч.

З А П О В І Т

Як умру, то поховайте
мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій:
Щоб лани широкополі,
І Дніпра, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий!

Як понесе з України
У синєє море кров ворожу,
- Отоді я і лани і гори -
Все покину і полину
До самого Бога молитися.
А до того - Я незнаю Бога!

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражю здую кров'ю
Волю окропіте!
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом !

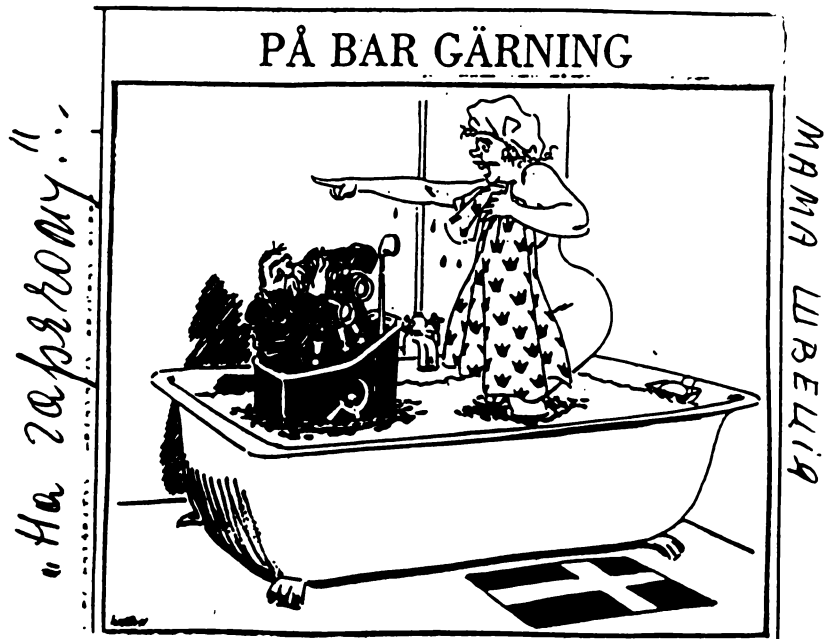
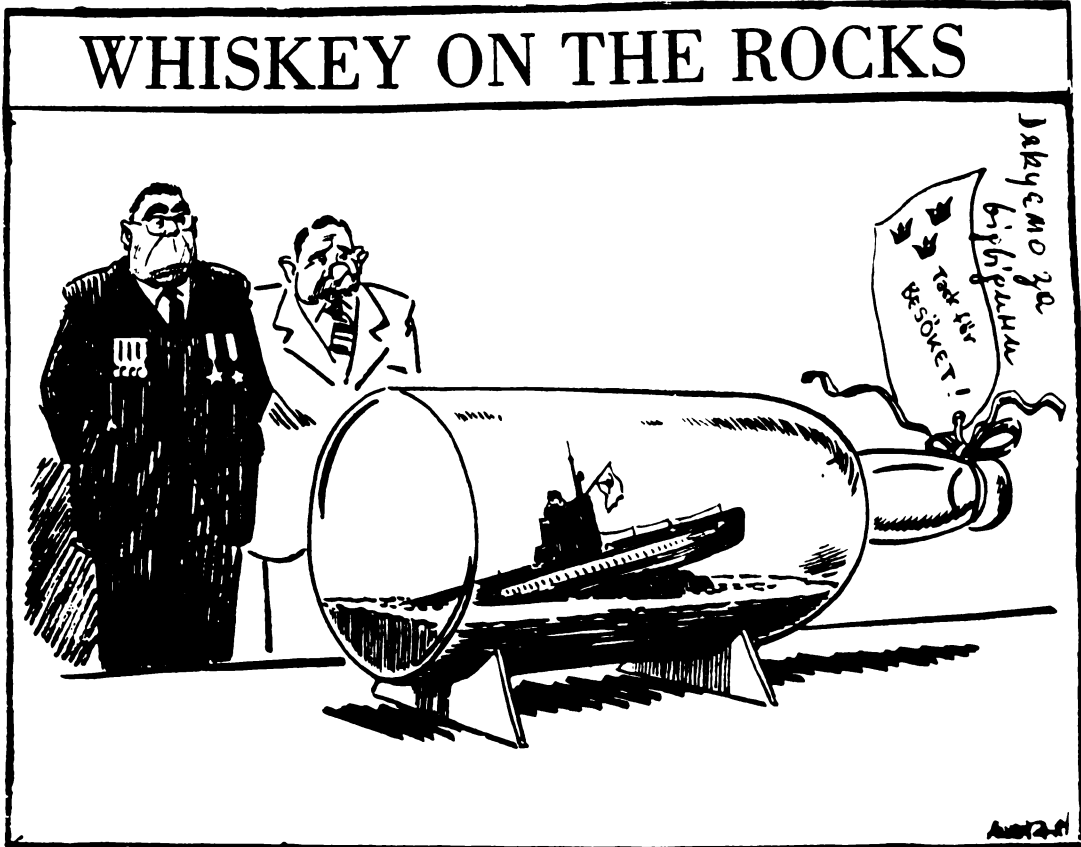
Останніми днями потрясають Швецію наслідки афери порушенням границь совєтськими підводними човнами. Як відомо, то підводний човен У-137 "виїхав" прямо на беріг- скалу недалеко морської воєнної бази- зрештою для чужинців забороненої зони, біля міста Карльскрона в жовтні 1981 р. Це був перший в дійсності доказаний випадок грубого порушення Москвою шведської території. Згодом було більш 20-ти доказаних випадків, коли "невідомі, правдоподібно підводні човни Варшавського пакту" порушили територію Швеції. Цікавий є теж факт, що завжди підводні човни проникали на зони важливі для оборони країни, які очевидно заборонені для чужинців, та які мають велике значіння для оборони й лежать прямо в стратегічно найважливіших місцях. Те що офіційні кола подають, що це мовляв "правдоподібно підводні човни Варш. Пакту" треба зрозуміти як делікатна спроба шведського уряду уникнути, по змові, прямої можливості загострення взаємовідношення між Стокгольмом і Москвою.

Якщо повернемо до порушення границі підводним човном У-137, то так капітан човна Грушін, як і офіційна совєтська пропаганда а зокрема ТАСС твердили й заповняли весь час, що це мовляв через "нещасливу помилку" чи теж помилку в навігації, взяв поганий курс і помилково порушив границю Швеції. Ось тепер головнокомандуючий воєноморського району Карльскрони в статті поміщеній в газеті "СВЕНСКА ДАГБЛЯДЕТ"- друга після величини газета в Швеції, відповідає на фальшиві оправдування Москви. В своїй статті, поміщеній 24 листопада, пише КОМАНДИР 1- Спенєня Леннарт Форшман, що це прямо неможливе, щоб підводний човен міг лише так через помилку виїхати на скалу. Тут не йде лише про те щоб "змінити курс", адже це на прктиці йде про свідому, та ще й до того докладно вираховану навігацію човна, не лише якщо йде про курс, але також якщо взяти під увагу глибину моря. Справа в тому, що підводний човен, був змушений зробити чимало змін курсу, щоб доплисти до того місця, де його висадило на беріг- скалу, але ще крім того то треба було бути обережним на глибину моря. Якщо так, що це лише випадок що човен взяв поганий курс, то значить тоді напевно прямо неймовірно, що човен не виїхав на скалу, чи теж на дно далеко скоріше. Леннарт Форшман вказує на факт, що в вартовому журналі човна проведено "маніпуляції". І якраз цей факт, що в вартовому журналі подано так багато різних прямо неправдоподібних і супротивних даних, доказує що човен У-137 мав своє певне завдання, та що не вивязався як слід з цієї Москвою визначеної задачі. Після випадку цього човна, було ще за останні роки більш 20- випадків порушення границь Швеції підводними човнами. Це мало велике значіння на взаємовідношення між Сов. Союзом і Швецією. Зараз уряд Швеції доволі потрясений якраз епільогом, тобто післягрою, по тих усіх порушеннях границь підводними човнами.

Так ось якимись незнаними джерелами вийшло до відома, через міністерство

Андерсоном Фермом і Арбатовим. Після газети "Свенска Дагбладет" /друга щодо аєличини тиражу газета/, мали ці таємні розмови відбутись після ініціятиви самого премєра О. Пальме. А це знову може пошкодити урядові, бо заграничну політику країни має на своїй відповідальності міністер заграничних справ- Будстрим. Тут виходить, що О. Пальме сам дає напрямні вказівки, як вести заграничну політику країни, без відома свого власного міністра. Між інш. про Арбатова було сказано в шведському телебаченню, що він мовляв дуже добре вишколений КГБіст, та що його участь в т зв "комісії Пальме"- мiрова організація при ОН, це нова проба Москви використати цю комісію для своїх потреб.

Вісун

ПОДОРОЖ В ПОЛЬЩУ ДО НАШИХ ПОСЕЛЕНЬ.

Цю поїздку в Польщу до наших поселень можна розділити на три частини. Частина перша: ВЕСІЛЛЯ, друга: КУТЯ й третя МАЛАНКА. Ми т зн моя дружина Марійка й я виїхали з дому- з Еребра в середу 11-го січня й через Нінесгамн - Гданск в Польщу. Пароплав був маже пустий. Туристика в Польщу значно зменшилась після того як вийшла постанова щоб мати візу на візд. В Гданьску надзвичайно "скоро" тобто через годину пройшли ми митницю й подались до родини до Бранєва. Переночувавши там, вибрались ми ранком на південь до Любачева. Це старе українське містечко, де родилась моя дружина- Марійка. Дорога, як на обставини була добра, так що ми доволі швидко доїхали до Любачева.

Очевидно, що не будши там більш 26- літ тяжко було Марійці знайти своїх рідних. Врешті найшли ми її сестру яка живе дещо поза самим Любачевим. А на другий день посунула валка авт і один автобус- ВЕСІЛЛЯ. Мені довелось їхати впереді- тим що мені припала честь везти молодих. Очевидно не обійшло без "перешкод"- це так по традиції, треба було "викупляти" молоду. На двох таких перешкодах- рогачках слід було вести ререговори й викуплятись. Переговори були тяжкі, і здавалось, що прямо не буде весілля, але як традиція наказує вкінці договорились- викупивши вільний проїзд для молодої горілкою. І варта яка стояла на сторожі, і ми що прохали дозволу на проїзд, після традиційного смакування й торгу були вдоволені. Врешті доїхали ми до КОСТЕЛА- колишня наша церква. /Не зважаючи на те, що ціле майже село й більш як половина населення Любачева- українці./ На вулицях чути здебільше польську мову. Люди мабуть залякані, або несвідомі свого походження. Як нам розказували, то ще де не де в ^Мдбах говорять нашою мовою. Організованого нашого життя немає, немає й жодної національної, чи теж культурної нашої діяльності. Не підтримують наших організацій, газет і не мають нашої школи. Ну але вернімось на весілля. Приїхавши з костелу розпочалось весілля як слід. Нічого не бракувало. Столи прямо вигинались від їжі й напитків. Гарна була й музика, що складалась із п'ятерох чудових музикантів. Танці відбувались в шатрі, прибудованому до хати. Всі ми гості бавились, танцювали й співали пісень без кінця. А пісень було всего рода: і весільні, любовні, жартівливі, народні- історичні. Так пролетіла нічка. Ранком розійшлись гості, щоб знову під обідню пору зійтись й продовжувати весільну забаву. Мене приємно заскочив факт, що не зважаючи на доволі велику кількість випитих чарок- все пройшло так гарно й спокійно. Дійсно наше традиційне весілля. Бажаємо МОЛОДІЙ ПАРІ всего найкращого й МНОГАЯ ЛІТА!!!

Г. БУДЯК

КУТЯ.

Відпочивши один день, після Любачівського весілля, подались ми знову на поворотню дорогу, на північ до берегів Балтики. На початку дорога була добра. Зате від Варшави до Бранєва то страшенно сніжило, так що тяжко було їхати. Після трудів то всеж таки доїхали, але простудивсь і напала мене грипа. Треба було декілька днів полежати. Но всеж таки на третій день пішли ми з Марійкою "на кутю" в Бранєві. Зібралось нас там так около сімдесято людей. Між інш. був і наш православний священник. Колядкам і пісням не було краю. Очевидно, що крім куті була й їжа, і всего "що душа бажає". Виходить так, що нашу національну традицію зберігають наші пісні. А наші люди їх знають безліч. Одна пісня краще другої. Я був захоплений одним хлопцем і його сестрою. Який чудовий дуєт. Як багато тих пісень вони знали, і як прекрасно їх співали. Офіційно передав я від українців Скандинавії привіти й подякував за гарно зорганізовану зустріч.

МАЛАНКА.

Ця подорож вдалась нам надзвичайно добре. Очевидно не обійшлося без пригод і несподіванок. Вже при приїзді обіцяли ми бути 21-го січня на МАЛАНЦІ в Кошаліні. Коли ми приїхали туди, то нам кажуть що "ми вже як итждень по МАЛАНЦІ". А було це з "технічних причин". Приміщення яке було замовлене на цю імпрезу- відмовили... Слід було все переплянувати і то так на скоро. Це вже не перший раз, що урядові, чи теж міські чинники роблять /штучні?/ перешкоди. В таких умовах доволі тяжко працювати нашим землякам. Но всеж таки ми попали на МАЛАНКУ, але до Колобжегу. Бавились гарно й по звичаю приємно. Приміщення до танців було малесеньке, ось величиною як у нас в Еребру, а людей так три сотні, але де тісно там і приємно. Більшістю переважала молодь. Ми попали в в кутю де принагідно була парочка сташого віку. Але яких то вони пісень знали!!! Ми помагали як могли. При цій нагоді я також передав привіти від нас із Скандинавії для наших земляків. Так ось і прийшлося нам вертатись. Після одноденного відпочинку повернулись ми без пригод додому. Тут маю бажання подякувати всім за їхню працю щоб зберегти наші традиції і народню гідність, як рівнож за за шири гостинність під час нашого побуту. Надіємось, що це не останній раз.

Григорій Будяк

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Починаючи з січня 1984р., Володимир Климків, довголітній диригент хору ім. О. Кошиця у Вінніпезі і член дирекції Осередку Української Культури й Освіти, почав працювати над архівами Олександра Кошиця, видатного українського диригента, композитора і музиколога. Основною ціллю цього проекту є зібрання музичної, епістолярної і взагалі всієї писемної спадщини О. Кошиця, що порозкидана по Україні, в деяких країнах Європи і в Америці. У плані є видати недруковані музичні твори, вибрані листи і статті, а також зібрати та опублікувати бібліографію його музичних творів. Проект розрахований щонайменше на 2-3 роки. Дорадником цього проекту буде музиколог і знавець спадщини О. Кошиця, д-р Павло Маценко.

Закликаємо, отже, кожного, що має будь-які манускрипти, листи, старі друки музичних творів, чи будь-які інші матеріали О. Кошиця або про О. Кошиця, проку ласкаво звернутися на адресу:

W. Klymkiv
c/o Ukrainian Cultural & Educational Centre
184 Alexander Ave. East
Winnipeg, Man.,
Canada R3B0L6

ДІТОЧІ КНИЖКИ

МОЖНА ЗАМОВЛЯТИ в:

UKRAINIAN CHILDREN'S CARE
GROUP
16 Rivercrest Road
Toronto, Ontario M6S 4H3
Tel. 769-2535

Видавництво Прихильників
Української Дитини
16 Rivercrest Rd.
Toronto, Ont. M6S 4H3
Canada

УКРАЇНСЬКО ШВЕДСЬКА
КУЛЬТУРНА СПІЛКА
Брантевікsgatan 4
214 41 МАЛЬМЕ
Тел. 23 68 33

UKRAINSK SVENSK
KULTUR FORENING
Branteviksgatan 4
214 41 MALMO
Tel. 040-236833

Мальме, дня 18 березня 1984 р.

ДО УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН У СКАНДИНАВІЇ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!!!

Оцим нашим релігійно-традиційним привітом, вітаємо враздалегідь і пересилаємо найщиріші побажання своєму членству, всьому українському народу на Рідних Землях і розкиданому на чужині: ієрархам, духовенству і вірним українських церков: проводу і членству українських громадських і політичних організацій і всім людям доброї волі.

Щ И Р А П О Д Я К А

Щиро дякуємо усім членам нашої громади за добру співпрацю на громадській ниві, за моральну, матеріальну й інтелектуальну допомогу. Особливе признання висловлюємо: п. Валеріанові Федорчукові що прислав на conto нашої громади 500:- корон, а також і п. Петрові Кузьмі що заплатив свою членську вкладку на майбутніх 10 років. От молодці! Та ще й належить ся щира подяка за подаровані книжки для нашої бібліотеки: Др. Богдан Скобович-Околот і п. Огородник з Західної Німеччини, який прислав дві пачки з книжками і збагатив нашу бібліотеку. Щиро-серечно дякуємо українській громаді з Англії, м. Лестер: за гроші які ми одержали в сумі: 1.500:- шв. корон на удержування нашої домівки, збірку яку провела Марія Кісак, за що їй зокрема належить ся щире признання.

Ще залишилось подякувати п. Степанові Чупакові, що дуже вдало відчитав „Реферат“ присвячений нашому Великому Кобзареві Тарасові Шевченкові в минулому році, та обіцяв і на цей рік опрацювати „Реферат“ про нашого найбільшого Генія, про що повідомимо в наступних рядках цього листка. Щире Вам Спасибіг !

УВАГА!

УВАГА!

Управа Українсько-Шведської Культурної Спілки м. Мальме: запрошує всіх Українців Скандинавії і їх прихильників: на спільне, Пасхальне Свято Воскресіння Г. Н. Ісуса Христа.

Ось тут подасмо святкову програму:

Дня, П'ятниця 27 квітня 1984 року, о годині 18-ій: відбудеться зустріч місцевої громади з Преосвященним Владиком Кир Платоном Корниляком і священниками які разом прибудуть із Західної Німеччини. В Суботу 28 квітня 1984 року, о годині 11-ій: буде Архієрейська Свята Літургія в католицькій церкві, при вулиці: Ерік Дальбергсгатам число 28, де відправить Преосвящений Владика Кир Платон Корниляк з священниками які разом прийдуть. При нагоді Служби Божої буде відправлятися панахида за спокій душі нашого пророка Тараса Шевченка.

По Службі Божій відбудеться прийняття достойного гостя Преосвященного Владика Кир Платона Корниляка з священниками в українській домівці. А відтак зачнеється „Академія" присвячена з нагоди 170 р. від дня народження і 123 р. від дня смерті, нашого пророка Тараса Шевченка. Опісля тих усіх церемоній: буде обід з нашими, традиційними стравами і вільна гутірка.

Перші Архієрейські відвідини нашого Владика Кир Платона Корниляка: нас у Скандинавії, це неповсякденна подія: тому нехай ніхто з нас не буде байдужим щоб гідно шанувати достойного гостя.

Усіх шире вітаємо! Зацікавлених просимо заздалегідь зголоситись листовно на адресу нашої домівки, або телефонічно: Горин Григорій 040/912957, Сем'янів Микола 040/183020 і Сем'янів Петро 040/271659.

Остаємось до Вас з правдивою попаню!

Управа Українсько-Шведської Культурної Спілки.

Голова: Горин Григорій

За Секретаря: Сем'янів Микола

*****

Редакція не приймає матеріалів не підписаних автором, і застерігає за мобою право скорочувати статті і правити мову. Статті підписані автором, висловлюють його власні погляди, а не погляди редакції. Передруки дозволяються за поданням джерела.

Подане з
 „Нотайки з Мисщяцьва“
 Л. 15 1975 р.

Василь Дядинок (1900—1944): Княгиня Ольга (946—960) — темпера.
 W. Diadnyuk (1900—1944): Princess Olga (946—960) — tempera.
 (Coll. Mr. and Mrs. L. Yackewych).

Борис Крюків (1895—1967): „Козак Мамай“ — олія.
 B. Kriukiv (1895—1967): "Kozak Mamay" — oil.

Василь Дядинок: Князь Ігор (914—946) — темпера.
 (Колекція інж. Л. Яцкевича).
 W. Diadnyuk (1900—1944): Prince Ihor (914—946).
 — tempera. (Coll. Mr. and Mrs. L. Yackewych).

